PIERWSZA ŁAWKA · NAJCZĘSTSZE ZADANIA MATURALNE · PP · JĘZYK POLSKI · MATURA 2027 · POZIOM PODSTAWOWY

A. Język polski w użyciu – dwa teksty nieliterackie

Dwa teksty nieliterackie na wspólny temat: stanowisko autora, wyjaśnianie na podstawie tekstu, rozstrzyganie w odniesieniu do obu tekstów, P/F, relacje między tekstami, sposób prowadzenia wywodu i argumentacja. Sześć kart: wzorcowe odpowiedzi i zasady oceniania CKE, trening, zadania na poziomie matury, zadania trudniejsze i test w grupach A i B – z kluczem i zasadami oceniania.

Karta	Temat	Zadania
1	**Język polski w użyciu – dwa teksty nieliterackie – jak rozwiązywać i jak oceni to CKE** Wzorcowe odpowiedzi, pułapki, rozgrzewka	4 zad. 8 pkt
2	**Język polski w użyciu – dwa teksty nieliterackie – trening** Zadania krok po kroku	6 zad. 21 pkt
3	**Język polski w użyciu – dwa teksty nieliterackie – zadania na poziomie matury** Polecenia i punktacja jak w arkuszach CKE 2025–2026	6 zad. 10 pkt
4	**Język polski w użyciu – dwa teksty nieliterackie – zadania trudniejsze** Dla ambitnych – nietypowe ujęcia tego samego typu	4 zad. 8 pkt
5	**Test: Język polski w użyciu – dwa teksty nieliterackie – grupa A** 30 minut · 12 pkt	7 zad. 12 pkt
6	**Test: Język polski w użyciu – dwa teksty nieliterackie – grupa B** 30 minut · 12 pkt	7 zad. 12 pkt

JAK KORZYSTAĆ Z ZESTAWU

- Karta 1 pokazuje, jak CKE ocenia ten typ zadań (co daje punkty, typowe uwagi z zasad oceniania) oraz wzorcowe odpowiedzi.
- Karty 2–4 prowadzą od treningu, przez zadania na poziomie matury, do zadań trudniejszych.
- Karty 5 i 6 to równoległy test (grupa A i B) z punktacją jak na maturze.
- Klucz zawiera odpowiedzi, przykładowe realizacje i zasady oceniania w stylu CKE 2026.
- Osobny plik „Powtórka” zbiera wzorce odpowiedzi, typowe błędy ze sprawozdań CKE i test „Sprawdź się”.

- **„Rozstrzygnij… w odniesieniu do obu tekstów”** – zapisuj według schematu: *Rozstrzygnięcie: nie. Uzasadnienie: autor tekstu 1. …, natomiast autor tekstu 2. …* Rozstrzygnięcie bez uzasadnienia albo uzasadnienie tylko z jednego tekstu nie daje pełnej punktacji. Jeśli teksty zgadzają się tylko częściowo, CKE uznaje „częściowo”, pod warunkiem że wskażesz, co je łączy i co różni.
- **P/F – pułapki:** wyrazy *zawsze, wyłącznie, każdy, nigdy*; stwierdzenia „w obu tekstach” – muszą być prawdziwe dla **każdego** tekstu; stwierdzenia o formie (wyliczenie, pytanie, 1. osoba liczby mnogiej) – sprawdź w tekście, nie zgaduj.
- **Sposób prowadzenia wywodu** (I.2.2): gdzie jest teza (na początku – potem argumenty; albo na końcu – jako wniosek z przykładów), jakie są argumenty i przykłady, czy autor przytacza **kontrargument** (*Ktoś powie, że…*) i jak go odpiera, czym kończy (wniosek, apel, pointa). Wywód od przykładów do wniosku nazywa się **indukcyjnym**, od tezy do argumentów – **dedukcyjnym** (to terminy z zakresu rozszerzonego; na PP wystarczy opisać kolejność).
- **Relacje między tekstami:** tekst 2. może **potwierdzać** tekst 1., **uzupełniać** go o inny aspekt, **polemizować** z nim albo **ilustrować** go przykładem. Częste zadanie CKE: ten sam element (przykład, odwołanie do malarstwa, do kultury Chin, do UNESCO) w obu tekstach – czy pełni taką samą **funkcję w argumentacji**? Pytaj: *czego ten przykład dowodzi w tym tekście?*

PRZYKŁADY Z WYJAŚNIENIEM

Przykład 1. Sformułuj stanowisko autora tekstu, który kończy się zdaniem: *Zanim zaczniemy wychwalać samotność, rozejrzyjmy się, czy obok nas nie ma kogoś, kto ma jej za dużo.*

Źle: *Autor pisze o samotności.* (to temat). Dobrze: *Autor uważa, że niechciana samotność jest poważnym problemem, dlatego zamiast ją idealizować, trzeba zwracać uwagę na ludzi osamotnionych.*

Jak myśleć: stanowisko odpowiada na pytanie „co autor sądzi?” i zawiera ocenę albo postulat. Końcowy apel zwykle je streszcza.

Przykład 2. Czy autorzy obu tekstów tak samo oceniają tłumy zwiedzających? (tekst 1.: warto zobaczyć oryginał „nawet w tłumie”; tekst 2.: oddech tłumu niszczy malowidła). Uzasadnij odpowiedź, odwołując się do obu tekstów.

Rozstrzygnięcie: nie. *Uzasadnienie:* dla autora tekstu 1. tłum jest tylko niedogodnością, która nie przekreśla spotkania z oryginałem, a dla autora tekstu 2. – realnym zagrożeniem dla dzieła i dla prawdziwego przeżycia.

Za co CKE daje punkt: za rozstrzygnięcie i uzasadnienie z **każdego** tekstu. Odpowiedź „Nie, bo w tekście 2. tłum niszczy jaskinię” – 0 pkt przy zadaniu za 1 pkt (brak tekstu 1.).

Przykład 3. Oceń stwierdzenie: *W obu tekstach przywołano przykład z historii sztuki.* (tekst 1. – kradzież obrazu z Luwru; tekst 2. – odkrycie malowideł w jaskini).

Prawda – każdy tekst przywołuje wydarzenie związane z dziełem sztuki. Gdyby przykład był tylko w jednym tekście, stwierdzenie byłoby fałszywe.

Jak myśleć: przy „w obu tekstach” sprawdź osobno tekst 1. i tekst 2. – dopiero dwa razy „tak” daje P.

Przykład 4. W obu tekstach o ruinach i odbudowie pojawia się Lista światowego dziedzictwa UNESCO. Czy pełni tę samą funkcję?
Nie. W tekście o Warszawie wpis dowodzi, że **odbudowa** sama jest wartością, bo świat uznał rekonstrukcję za wyjątkową. W tekście o Hiroszimie wpis dowodzi, że wartość ma **zachowana ruina** jako przestroga. W obu to argument z autorytetu, ale potwierdza przeciwne racje.
Jak myśleć: nie porównuj samych faktów, tylko to, **czego** dowodzą w wywodzie każdego autora.

ZADANIA

Zadanie 1. Które zdanie wyraża stanowisko autora, a nie tylko informację? Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych. ___ / 1 pkt

A. W bibliotece jest kilka tysięcy książek.

B. Szkolna biblioteka mieści się na parterze.

C. Szkolna biblioteka powinna być otwarta także po lekcjach.

D. Bibliotekarka pracuje od ósmej rano.

Zadanie 2. Przyporządkuj parom zdań relację między tekstami. Wpisz literę: a) tekst 2. potwierdza tekst 1., b) polemizuje z nim, c) uzupełnia go o inny aspekt. ___ / 3 pkt

1. Tekst 1.: Rower jest w mieście najszybszy. / Tekst 2.: W korkach rowerzysta wyprzedza samochody.	a) potwierdza
2. Tekst 1.: Rower jest w mieście najszybszy. / Tekst 2.: Na długich trasach rower przegrywa z tramwajem.	b) polemizuje
3. Tekst 1.: Jazda rowerem poprawia kondycję. / Tekst 2.: Rower nie zanieczyszcza też powietrza.	c) uzupełnia

1 ____ 2 ____ 3 ____

Zadanie 3. Oceń prawdziwość zdań o zasadach oceniania CKE. Wpisz P (prawda) albo F (fałsz). ___ / 3 pkt

1. Odpowiedź złożona wyłącznie z cytatu otrzymuje 0 pkt.	**P**	**F**
2. Uczeń, który poda dwie odpowiedzi, z których jedna jest poprawna, dostaje punkt.	**P**	**F**
3. Gdy polecenie każe odwołać się do obu tekstów, uzasadnienie musi dotyczyć każdego z nich.	**P**	**F**

Podgląd • Pierwsza Ławka

Język polski w użyciu – dwa teksty nieliterackie – trening

Zadania krok po kroku

KARTA 2/6

Imię i nazwisko: ..... Data: ..... Wynik: ..... / 21 pkt

Zadanie 1. Przeczytaj tekst i wykonaj zadania.

___ / 4 pkt

Tekst 1. Pochwała samotności

[1] Kiedy mówimy, że ktoś jest samotny, zwykle mu współczujemy. Samotność kojarzy się z opuszczeniem, pustym mieszkaniem, telefonem, który milczy. Tymczasem w polszczyźnie mamy dwa słowa, które warto od siebie odróżnić: *samotność* i *osamotnienie*. Osamotnienie jest stanem, na który nikt się nie godzi. Samotność – przynajmniej ta, o której chcę tu pisać – bywa wyborem.

[2] Przez wieki ludzie celowo szukali odosobnienia. Pustelnicy odchodzili na pustynię, mnisi zamykali się w celach, a uczeni i poeci wyjeżdżali z miast na wieś, żeby wreszcie usłyszeć własne myśli. W połowie XIX wieku amerykański pisarz Henry David Thoreau zamieszkał w drewnianej chacie, którą sam zbudował nad stawem Walden, i spędził tam ponad dwa lata. Nie uciekał przed ludźmi – odwiedzali go przyjaciele, chodził do miasteczka – ale chciał sprawdzić, czego naprawdę potrzebuje do życia. Z tego doświadczenia powstała książka, którą do dziś czytają ludzie zmęczeni pośpiechem.

[3] Samotność wybrana nie jest więc brakiem ludzi, lecz obecnością siebie. W ciszy porządkujemy wrażenia, których za dnia było za dużo. Dopiero wtedy przeczytana książka zamienia się w przemyślenie, a kłótnia z przyjacielem – w pytanie, kto miał rację. Kto nie potrafi być sam ze sobą choćby przez godzinę, ten często nie wie, co myśli, dopóki nie usłyszy tego od innych. Wielu pisarzy i kompozytorów wspominało zresztą, że najlepsze pomysły przychodziły im podczas samotnych spacerów.

[4] Współczesny świat nie sprzyja takim chwilom. Telefon dba o to, żebyśmy nigdy nie zostali sami: w kieszeni zawsze czeka wiadomość, film albo rozmowa. Im łatwiej o kontakt, tym trudniej o skupienie. Wielu z nas sięga po ekran właśnie wtedy, gdy robi się cicho – jakby cisza była czymś, przed czym trzeba się bronić. W pociągu czy w poczekalni rzadko kto po prostu siedzi i myśli; zwykle przewijamy kolejne obrazki, żeby nie zostać sam na sam z sobą.

[5] Nie twierdzę, że należy zamieszkać w lesie. Wystarczy spacer bez słuchawek, wieczór bez ekranu, podróż pociągiem spędzona na patrzeniu przez okno. Takie chwile nie oddalają nas od innych. Przeciwnie – kto zna samego siebie, ten lepiej rozumie też ludzi, do których po chwili samotności wraca.

Tekst przygotowany do zestawu.

1.1. Wypisz z akapitu 1. dwa wyrazy, które autor od siebie odróżnia. Wyjaśnij, czym według niego różnią się ich znaczenia.

___ / 2 pkt

1.2. Sformułuj w jednym zdaniu stanowisko autora tekstu 1. w sprawie samotności. Zacznij od słów: *Autor uważa, że…*

___ / 1 pkt

1.3. Wyjaśnij, czemu służy w tekście 1. przykład Henry'ego Davida Thoreau. ___ / 1 pkt

Zadanie 2. Przeczytaj tekst i wykonaj zadania. ___ / 5 pkt

Tekst 2. Kiedy samotność boli

[1] O samotności pisze się często w tonie pochwały: jako o czasie na refleksję, odpoczynek od zgiełku i spotkanie z samym sobą. Takie ujęcie ma sens, ale dotyczy ludzi, którzy w każdej chwili mogą do innych wrócić. Brzmi przekonująco w ustach kogoś, kto ma rodzinę, przyjaciół i pełen kalendarz. Tymczasem dla wielu osób samotność nie jest przystankiem, tylko miejscem stałego pobytu.

[2] Dotyka ona różnych grup. Starsi ludzie, których dzieci wyjechały do innych miast lub krajów, potrafią przez kilka dni nie zamienić z nikim słowa. Studenci, którzy przeprowadzili się daleko od domu, nie zdążyli jeszcze znaleźć przyjaciół. Samotni bywają jednak także ci, którzy mają setki znajomych w internecie – liczba kontaktów nie mówi nic o tym, czy jest ktoś, do kogo można zadzwonić w nocy.

[3] Lekarze i psycholodzy od lat zwracają uwagę, że długotrwała, niechciana samotność szkodzi nie tylko nastrojowi, lecz także zdrowiu: sprzyja depresji, zaburza sen, odbiera chęć dbania o siebie. Problem okazał się na tyle poważny, że w 2018 roku rząd Wielkiej Brytanii powierzył jednej z ministrów zadanie przeciwdziałania samotności. W 2021 roku podobne stanowisko utworzono w Japonii. Samotność przestała być wyłącznie prywatnym zmartwieniem – stała się sprawą publiczną.

[4] Co można zrobić? Najprostsze rozwiązania są zarazem najtrudniejsze, bo wymagają uwagi. Sąsiad, który zapuka z pytaniem, czy czegoś nie potrzeba. Wnuczka, która zamiast wysłać krótką wiadomość, zadzwoni i porozmawia pół godziny. Klub seniora, dom kultury, drużyna amatorów grających w siatkówkę – miejsca, w których ludzie spotykają się regularnie, a nie tylko od święta. Takie miejsca trzeba wspierać, ale żadna instytucja nie zastąpi zwykłej, codziennej życzliwości.

[5] Nie chodzi o to, by zakazać sobie chwil w pojedynkę. Chodzi o to, by pamiętać, że dla jednych cisza jest wytchnieniem, a dla innych – ciężarem, którego nie wybrali. Samotność wybrana i samotność narzucona to dwa różne światy, choć opisuje się je tym samym słowem. Zanim więc zaczniemy wychwalać samotność, rozejrzyjmy się, czy obok nas nie ma kogoś, kto ma jej za dużo.

Tekst przygotowany do zestawu.

2.1. Na podstawie akapitu 2. podaj dwie grupy osób szczególnie narażonych na niechcianą samotność. ___ / 1 pkt

2.2. Wyjaśnij, po co autor tekstu 2. przywołuje decyzje rządów Wielkiej Brytanii i Japonii. ___ / 1 pkt

Podgląd • Pierwsza Ławka

2.3. Oceń prawdziwość zdań o tekście 2. Wpisz P (prawda) albo F (fałsz). ___ / 3 pkt

1. Autor całkowicie odrzuca wartość chwil spędzanych w pojedynkę.	**P**	**F**
2. Według autora duża liczba znajomych w internecie nie chroni przed samotnością.	**P**	**F**
3. Autor proponuje rozwiązania, które wymagają uwagi poświęconej innym.	**P**	**F**

Zadanie 3. Przyporządkuj stwierdzenia do właściwej kolumny. Wpisz je w tabelę. ___ / 6 pkt

Samotność wybrana różni się od niechcianej. Telefon utrudnia chwile skupienia.
Wielu znajomych w sieci nie chroni przed samotnością.
Niechciana samotność szkodzi zdrowiu. Pisarz zamieszkał w chacie nad stawem.
Chwile w pojedynkę mogą być potrzebne.

tylko tekst 1.	tylko tekst 2.	oba teksty

Zadanie 4. Rozstrzygnij, czy autorzy obu tekstów tak samo oceniają samotność. Odpowiedz w trzech krokach: a) rozstrzygnięcie; b) co sądzi autor tekstu 1.; c) co sądzi autor tekstu 2.

___ / 3 pkt

Zadanie 5. Która odpowiedź najlepiej opisuje relację tekstu 2. do tekstu 1.? Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych. ___ / 1 pkt

A. Tekst 2. nie odnosi się do zagadnienia poruszonego w tekście 1.

B. Tekst 2. opisuje dalsze losy pisarza przywołanego w tekście 1.

C. Tekst 2. powtarza argumenty tekstu 1. innymi słowami.

D. Tekst 2. polemizuje z pochwałą samotności, przypominając o samotności niechcianej.

Zadanie 6. Opisz, jak zbudowany jest tekst 1. Podaj, co autor robi w akapicie 1., w akapitach 2.–4. i w akapicie 5. ___ / 2 pkt

Podgląd • Pierwsza Ławka

Język polski w użyciu – dwa teksty nieliterackie – zadania na poziomie matury

Polecenia i punktacja jak w arkuszach CKE 2025–2026

KARTA 3/6

Imię i nazwisko: ..... Data: ..... Wynik: ..... / 10 pkt

Zadanie 1. Przeczytaj tekst i wykonaj zadania.

___ / 3 pkt

Tekst 1. Miasto odbudowane z obrazów

[1] Pod koniec II wojny światowej Warszawa leżała w gruzach. Po upadku powstania warszawskiego jesienią 1944 roku okupanci niszczyli miasto metodycznie, dom po domu. Zniszczeniu uległa przeważająca część lewobrzeżnego miasta. Stare Miasto – najstarsza część stolicy, z rynkiem, kamienicami i zamkiem – przestało istnieć niemal w całości.

[2] Po wojnie nie brakowało wątpliwości, czy z takiego rumowiska da się jeszcze podnieść miasto. Postanowiono jednak odtworzyć Stare Miasto. Architekci korzystali z przedwojennych pomiarów, rysunków i fotografii, a także z obrazów Bernarda Bellotta, zwanego Canalettem. Ten włoski malarz, nadworny artysta króla Stanisława Augusta, w XVIII wieku z niezwykłą dokładnością przedstawiał warszawskie ulice i place. Jego płótna, na których widać kształty dachów, rozmieszczenie okien i kolory elewacji, okazały się bezcennym źródłem wiedzy.

[3] Odbudowa nie była kopią w każdym szczególe. Odtworzono przede wszystkim układ ulic i fasady kamienic, a wnętrza urządzono już na nowo, według potrzeb powojennych mieszkańców. W niektórych miejscach odtwarzano nawet wygląd starszy niż przedwojenny, usuwając późniejsze przebudowy. A jednak w 1980 roku Stare Miasto w Warszawie wpisano na Listę światowego dziedzictwa UNESCO. Doceniono je jako wyjątkowy przykład niemal całkowitej rekonstrukcji zabytkowej dzielnicy.

[4] Dlaczego to takie ważne? Bo miasto to nie tylko budynki, lecz także pamięć i tożsamość jego mieszkańców. Ludzie, którzy wracali do zrujnowanej stolicy, chcieli znów chodzić ulicami swojego dzieciństwa, a nie żyć wśród pomników klęski. Sami odgruzowywali ulice i wydobywali z ruin cegły, które potem trafiały na budowy. Odbudowa przywróciła ciągłość, którą wojna próbowała przerwać.

[5] Zdarza się, że odbudowane kamienice nazywa się „fałszywymi zabytkami", bo powstały z nowej cegły. To jednak zbyt proste rozumowanie. Wartość Starego Miasta nie tkwi wyłącznie w materiale, z którego je zbudowano, lecz w tym, o czym świadczy: o determinacji ludzi, którzy nie zgodzili się, by ich miasto zniknęło. Sama odbudowa stała się zabytkiem – pomnikiem woli przetrwania. Turyści, którzy spacerują dziś po Rynku Starego Miasta, rzadko pamiętają, że patrzą na dzieło powojennych lat. To chyba najlepszy dowód, że odbudowa się udała.

Tekst przygotowany do zestawu.

1.1. Na podstawie akapitu 2. tekstu 1. wyjaśnij, jaką rolę w odbudowie Starego Miasta odegrały obrazy Bernarda Bellotta.

___ / 1 pkt

Podgląd • Pierwsza Ławka

1.2. W akapicie 5. tekstu 1. autor przytacza zarzut, że odbudowane kamienice są „fałszywymi zabytkami”. Wyjaśnij, na czym polega ten zarzut i jak autor na niego odpowiada. ___ / 2 pkt

Zadanie 2. Przeczytaj tekst i wykonaj zadania. ___ / 1 pkt

Tekst 2. Pamięć zapisana w ruinach

[1] W zachodniej części Berlina, przy ruchliwej ulicy pełnej sklepów, stoi wieża kościoła bez hełmu, z poszarpanym szczytem. To Kościół Pamięci Cesarza Wilhelma, zniszczony podczas nalotu bombowego w listopadzie 1943 roku. Berlińczycy nazywają ją żartobliwie „pustym zębem”. Po wojnie planowano rozebrać ruinę i postawić w jej miejscu nową budowlę. Wielu mieszkańców zaprotestowało. Skończyło się kompromisem: zniszczoną wieżę zachowano, a tuż obok wzniesiono nowy, nowoczesny kościół.

[2] Jeszcze dobitniej przemawia ruina w Hiroszimie. Szkielet budynku z charakterystyczną kopułą przetrwał wybuch bomby atomowej w sierpniu 1945 roku, choć niemal wszystko wokół zostało zrównane z ziemią. Nie rozebrano go ani nie odbudowano. Dziś nazywa się go Kopułą Bomby Atomowej, a w 1996 roku wpisano go na Listę światowego dziedzictwa UNESCO jako symbol pokoju i przestrogę przed bronią jądrową. Wokół ruiny urządzono park pamięci, a co roku w rocznicę wybuchu odbywają się tam uroczystości, podczas których z Hiroszimy płynie apel o pokój.

[3] Ruina mówi coś, czego nie powie żaden odbudowany dom. Pokazuje skalę zniszczenia bez komentarza, bez tablic i przewodników. Przechodzień spieszący się do pracy mimowolnie podnosi wzrok i przez chwilę myśli o tym, co się tu stało. Ruina jest jak rana, której nie przykryto opatrunkiem – boli, ale przypomina, skąd się wzięła. Pięknie odtworzona fasada działa odwrotnie: koi, uspokaja, pozwala zapomnieć, że kiedyś jej nie było.

[4] Nie znaczy to, że odbudowa jest błędem. Tam, gdzie wojna zniszczyła całe dzielnice, ludzie musieli mieć gdzie mieszkać, a zniszczone zabytki bywają dla wspólnoty zbyt ważne, by z nich zrezygnować. Nikt nie ma prawa odbierać mieszkańcom domów w imię pamięci. Warto jednak, by w każdym takim mieście zostało choć jedno miejsce, w którym rana pozostaje widoczna.

[5] Pamięć potrzebuje bowiem nie tylko pomników i rocznic, lecz także zwykłych, codziennych spotkań z przeszłością. Tablicę pamiątkową czyta się w kilka sekund i łatwo o niej zapomnieć. Poszczerbionego muru trudno nie zauważyć nawet wtedy, gdy nie chcemy o niczym pamiętać. Pamięć działa najmocniej, gdy patrzy na nas prosto z ulicy.

Tekst przygotowany do zestawu.

2.1. Na podstawie akapitu 1. tekstu 2. wyjaśnij, dlaczego ruina berlińskiego kościoła stoi dziś obok nowej świątyni. ___ / 1 pkt

Podgląd • Pierwsza Ławka

Zadanie 3. Na podstawie tekstów *Miasto odbudowane z obrazów* i *Pamięć zapisana w ruinach* Oceń prawdziwość podanych stwierdzeń. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.

___ / 2 pkt

1. W każdym z tekstów opisano miejsce położone poza Polską.	**P**	**F**
2. W obu tekstach mowa o wpisie na Listę światowego dziedzictwa UNESCO.	**P**	**F**
3. Autor tekstu 2. uważa odbudowę zniszczonych miast za błąd.	**P**	**F**

Zadanie 4. Rozstrzygnij, czy przywołany w obu tekstach wpis na Listę światowego dziedzictwa UNESCO pełni taką samą funkcję w argumentacji obu autorów. Uzasadnij odpowiedź, odwołując się do obu tekstów.
Rozstrzygnięcie: ……
Uzasadnienie: ……

___ / 2 pkt

Zadanie 5. Sformułuj przekonanie, które łączy autorów obu tekstów mimo różnicy ich stanowisk.

___ / 1 pkt

Zadanie 6. Które zdanie najtrafniej oddaje główną myśl tekstu 2.? Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

___ / 1 pkt

A. Zachowana ruina może skuteczniej niż odbudowa przypominać o okrucieństwie wojny.

B. Wszystkie zniszczone zabytki należy pozostawić w stanie ruiny.

C. Odbudowa zabytków jest niezgodna z zasadami UNESCO.

D. Nowoczesna architektura powinna zastępować dawne budowle.

Podgląd • Pierwsza Ławka

CO JESZCZE JEST W ŚRODKU

Matura 2027 z polskiego (poziom podstawowy) – najczęstsze zadania: Język polski w użyciu – dwa teksty nieliterackie

Podgląd pokazał 9 z 29 stron. Pełna wersja: 29 stron A4, PDF do druku i DOCX do edycji.

- Karta 1: Język polski w użyciu – dwa teksty nieliterackie – jak rozwiązywać i jak oceni to CKE – 4 zadania, 8 pkt
- Karta 2: Język polski w użyciu – dwa teksty nieliterackie – trening – 6 zadań, 21 pkt
- Karta 3: Język polski w użyciu – dwa teksty nieliterackie – zadania na poziomie matury – 6 zadań, 10 pkt
- Karta 4: Język polski w użyciu – dwa teksty nieliterackie – zadania trudniejsze – 4 zadania, 8 pkt
- Karta 5: Test: Język polski w użyciu – dwa teksty nieliterackie – grupa A – 7 zadań, 12 pkt
- Karta 6: Test: Język polski w użyciu – dwa teksty nieliterackie – grupa B – 7 zadań, 12 pkt Karta 1 pokazuje, jak CKE ocenia ten typ zadań, i wzorcowe odpowiedzi.

Kup pełną wersję – plik od razu na e-mail

pierwszalawka.pl/material/matura-2027-polski-podstawowa-najczestsze-zadania-a-jezyk-polski-w-uzyciu-dwa-teks